

Observatoriul este de done ori in
septembra, Miercurea si Sambata.

Pretiul

pentru Sibiu pe 1 anu intregu 7 fl., pe 6 luni 3 fl. 50 cr., dusu la casa cu 1 fl. mai multu pe anu; — trimis cu posta in lainsrulu monarchiei pe 1 anu intregu 8 fl., pe 6 luni 4 fl. — In strainatate pe 1 anu 10 fl. seu 22 franci, pe 6 luni 5 fl. seu 11 franci. — Numeri singuratici se dau cate cu 10 cr.

OBSERVATORIULU

Diariu politicu, national-economicu si literariu.

Anul IV.

Nr. 103.

— Sibiu, Miercuri 23/4 Januariu. —

1882.

„Observatoriul”

diariu politicu, national-economicu si literariu

intra cu 1/13 Januariu 1882 in anul alu cincilea alu vietiei si activitatiei sale.

Redactorul proprietarul alu acestui organu de publicitate, multiamesc onorabilelui publicu romanu si mai de aproape domnilor abonati, cari din cum l'au primitu dela inceputu, cunoscendu'i multu mai de inainte program'a in tota partile ei si tota tendenti'a, au si remasu constanti intru sprijinirea si incuragiarea lui, spre a continua pe calea apucata, cunoscuta prea bine din nenumerate comunicatiuni si manifestatiuni anteriori.

Micu este spatiul de care dispunem, ca-ci elu stă in proportiune cu midiulocle materiali; legiu in se este numerulu cestiuilori vitali, atat pure politice, catu si national-economice, inca si literarie; tocma in se din aceste cause redactiunea s'au adoperatu a face tota possibila economia cu spatiul, spre a resvera partea lui cea mai mare pentru discussiunea cestiuilori si comunicarea evenimentelor de interesu superioru, si cea mai mica pentru sciri efemere, passagere, de interesu momentanu. Aplicarea acestui metodu in redactiune este mai grea, dupa noi in se corespunde multu mai bine actualelor lipse si cerintie. Publicul nostru nu se afla in fericita stare a lectorilor din alte tieri mai fericite, ca se'i remana timpu mai multu de distractiune; destinul romanului este: labore continua si grea pentru existentia, meditatiune asupra viitorului.

Acesta premissa, deschidemu pe anul 1882 prenumeratiune noua, totu cu pretiurile cunoscute, puse in fruntea diariului, adeca

pe 12 luni . . . v. a. fl. 8
pe 6 " . . . v. a. fl. 4

atatu in lainsrulu monarchiei, catu si in tieri straine; observam in se, ca in afara din monarchia si anume in Romania se pota abona „Observatoriul” in locu de 10 fl., cu pretiu scadiutu de 8 fl. pe unu anu intregu si cu 4 fl. pe 6 luni numai la postele locali, din patria propria, de unde se inaintedia immediat la oficiul postei reg. din Sibiu.

Spre a ne pota regula cu numerulu exemplarielor de tiparit, rogamu pe domnii abonati, ca se binevoiesca a-si innoi prenumeratiunile catu mai curendu. Modulu celu mai usioru si mai siguru de prenumeratiune este cu asia numite mandate (asemnatiuni) de posta, in dosulu carora fiindu spatiu de ajunsu, adresaile se potu scrie exactu si curat.

Redactiunea.

Importul de vite opritu!

In Nr. precedente promiseram a face aceea ce s'ar cuveni se faca vreunii dintre economii cei mai luminati, teoretici si practicii, adeca a scrie despre starea actuale a economiei de vite, anume la poporul nostru dincocice de munti. De nu se va afla altucineva multu mai competenntu in materia, ca se dea publicului informatiuni exacte in acestu ramu alu economiei, cu care este legata strinsu existenti'a dela sute de mii de familii, ne vom supune totu noi si la aceasta labore. Intr'aceea e de mare urgentia, a reflecta pe economi la unu casu prospetu de cea mai mare importantia pentru densii.

Importul de vite cornute din Romania si Russi'a in monarchia austro-unguresca este opritu definitiv si ne-conditionat. De aici urmediu, ca economii de vite din Transilvania si Ungaria nu mai au

se lupte cu nici-o concurrentia din afara la vendiare de vite cornute, si asia potu se cera pretiuri si mai mari decat cereau pana acum, adeca potu aceia cari au vite de vendiare; cei cari nu le au, e vai de sufletul loru.

Se intielegemu bine starea lucrului. Deseabole de vite, dintre care unele nici ca se potu vindec decat cu glontiu sau cu maciuca, au inpusu gubernelor preste totu stricta datorintia de a trage cordone si a tinere carantine severe la fruntariele tierilor in care domnesce vreo epizootia (ciuma de vite). Dupa resboiu din 1877 periau si in Romania forte multe vite de boli importate din Russi'a; urmarea fu, ca din partea nostra s'a trasu in data cordonu de alungulu fruntarielor. Dupa-ce epizootia inceta in Romania, s'a permis importulu de vite, inse numai pe la vreo 3-4 puncte anumite, pe langa tinere de carantina si pe langa inplinire de multe formalitati, la care se facu si alusione in discursulu de tronu alu regelui Carolu, ca la o causa de nepastuire din partea gubernului austro-ungurescu; ca-ci adeca aceleia mesuri erau considerate din partea Romaniei mai multu ca preteste, spre a impiedecat ori-ce comerciu cu vite incocice prin Transilvania, Bucovina, Banatu.

Pe candu diplomati'a austro-unguresca se parea mai involburata contra Romaniei, eta ca Magistratul (consiliul municipal, primari'a) capitolul Vien'a face cunoscute unu circulariu alu gubernului, emanatu mai de inainte, din care lumea era ca: dela 1 Januariu 1882 inainte este opritu absolutu ori-ce importu de vite cornute din Russi'a si Romania. Cu acea ocasiune numita primaria reflecta pe locuitorii capitalei la impregiurarea, ca in anii in cari comerciul cu vite straine era cu totulu liberu, singuru pentru Vien'a se transportau pe fiacare anu din numitele doane staturi vecine cate 25 pana la 30 mii boi mari si grasi, preste alte dieci de mii manati acolo din Galicia, Transilvania, Ungaria etc. spre a saturat 1 milionu de locuitorii rodietori de carne; din contra in 1881 in urmarea restrictiunilor s'au adusu din Russi'a Romania numai 13 mii de boi, era dela 1 Jan. inainte nu se va mai importa nici-o vita cornuta.

Standu lucrul asia, gubernul indemna proprietari si pe toti economii de vite din tota tierile monarchiei, ca de aci incolo se ingrijesca multu mai bine de vitele loru, se le tina si se le ingrasie cu cea mai mare grijă in grasduri inalte, curate, aerite bine, nu in grasduri ca cotetele de porci; ca-ci pentru locuitorii cetatilor mari se cauta numai boi grei, grasi, sanetosi (era nicidcum cadeturi pline de balega gretiosa, precum se vedea la noi), in fine se ingrijesca si de prasila catu se pota mai alesa din vaci de soiu si tauri de cei mai mari, dura teneri.

Acesta sciri oficiali au pusu dintru odata in pitiore pe toti macelarii si pe toti speculantii de vite nu numai in Vien'a, Praga, Budapest, ci pe toti pana la noi si anume in Clusiu, M. Osorhei, Brasov, Sibiu, Alba, Aiud, Turda, Desiu, Bistritia si mai alesu pe unde se afla fabrici de spiritu. Daca ei s'au pusu in pitiore, economii se-si deschida bine ochii. Carnea de vita s'a scumpit la noi si pana acum, precum nu ar fi credintu nimeni inainte numai cu vreo diece ani. Ce vreti? Din timpuri vechi carnea de porcu in tierra nostra era de regula multu mai scumpa decat cea de vita; astazi amu ajunsu ca cea de bou o platim cu cate 4 pana in 6 cri la Kilogr. mai scumpa decat pe cea de rimatoriu. De va merge totu asia, carnea de vita va ajunge se fia mancare de luxu, sau cum se dice delicatezza.

Faciua cu acestea sciri nu se va mira nimeni nici de prospeta intercalatiune a domnului Cogalniceanu.

Ori-ce inserate,

se platescu pe serie sau linia, cu litere merunte garmondu, la prima publicare cate 7 cr., la a doua si a treia cate 6 cr. v. a. si preste aceea 30 cr. de timbru la tesaurul publicu.

Prenumeratiunile se potu face in modulu celu mai usioru prin assemnatiunile postei statului, addressate de a dreptul la Redactiunea Diariului.

„Observatoriul” in Sibiu.

Totu despre romanii emigranti din Banatu.

In Nr. 101 aratandu pe largu adeverat'a stare a lucrului relativa la esirea locuitorilor din Ungaria si Transilvania in alte tieri si chiaru in alta parte de lume, in Americ'a, inchiaru informatiunile nostre cu reproducerea unei corespondentie dela Verciorov'a imprumutata din „Alegatoriul liberu”. Corespondentele promisse ca va da informatiuni ulterioare despre emigrantii intorsi din Romania. Eta ca temerile nostre s'au inplinitu, eta ca nefericitulu poporu ajunge si ca emigrantu pe mani de charlatani si vampiri sugatori de sange omenescu, intocma precum patisera diecimi de ani emigrantii germani scosi cu metode talharresci in Americ'a, pana ce in fine gubernele luara cele mai aspre mesuri asupra agentilor inselatori si organizara migratiunea.

Nu credem se fia omu si anume romanu atatu de timpitu si cu sange de brasca, pentru ca citindu corespondenti'a de facia, se nu se revolte intru tota fintia sa cu atatu mai virtosu, ca ruinarea atatoru familii romaneschi nu s'a intemplat la distanta de cinci sute sau chiaru o mii de miluri, undeva dincolo de mare, ci asia dicundu, aci acasa, la o palma de locu, din Banatul Temisiorei pana in Banatul Craiovei si respective pana in Bucuresci. Noi daram corespondenti'a asia cum o aflam in „Alegatoriul” din 16/28 Dec. fara nici-unu comentariu, de catu numai esprimendu-ne dorintia, ca in casu candu aceleia informatiuni nu aru fi intru totu exacte, „Monitorul officiale” alu Romaniei se binevoiesca a le rectifica prin unu comunicatu, cu atatu mai virtosu, ca de alta parte publicul cunoscute repetitele publicatiuni relative anume la colonisarea Dobrogei, publicatiuni, care au petrunsu, de si multu pucesu alterate, la audiul poporatiunilor rurali din Transilvania si Banatu. Mai departe, in ochii nostrii remane unu misteriu, cum au potut se sufera incat preotii acelor 440 de granitari, ca se-i insiele acelu sfarlatanu Popoviciu si se le spargi asia dictundu parochiile. Ori ca acelor preoti nu le mai trebuescu parochii r manesci?

Am cercetatu, domnule redactoru, se me inmediu catu se pota mai esactu asupra acestor nefericit romani, cari in dilele trecute au fostu ruinati nu pentru o singura generatiune dar pentru unu secolu intregu. O persoana din cercurile bine informate mi-a relatatu urmatorele:

Omnenii acestia, imi dise densulu, sunt Romani, fosti granitieri in Banatu. Unu individu de aici cu numele Popoviciu, s'a dusu la densii si sub false apartenie, punendu-le in vedere starea cea fericita ce ii astupta in Romania, i-a consiliat se-si parasasesca tierra, promitiendu-le ca densulu va mijloci la gubernul si autoritatul romaneschi se capete pamant catu le va trebui in Dobrogea. Se intieleguse de sine, ca densulu s'a invotu cu bietii tierani, catu se-i platasesca fiacare capu de familie pentru acesta capatuiru excelenta. Prin falsele sperante ce le facu omnenilor acestor speculatori de emigratiune, succese se induplice pe 440 granitieri din Banatu, se parasasesca vechile loru locuinte, se-si vendea pe nimicu totu ce lea mai remasu nevenindu de Unguri si apoi cu mosnegi garboviti de ani, cu femei betrane ce abia mai poteau se calatoriesca, cu neveste avandu copii la pieptu, cu omeni bolnavi, plecara cu totii in Romania, sub conducerea lui Popoviciu, acestu necunoscutu pseudo-Moise.

De acasa si pana in Bucuresci acesti emigranti venira totu pe josu, impartiti in doue trupe: una de 247 omeni cu 116 cai, alta de 193 omeni; trup'a acesta din urma fu oprita la Pitesti si asia nu ajunse in capitala. Calatori'a o facura desculti, desbracati, chiaru in dilele candu incepere frigulu, ploua, ninsorea si drumurile erau acoperite cu apa si noroiu. Intre Craiova si Slatina agentulu provocatoru alu emigratiunii, Popoviciu, disparu si lasa pe bietii omeni in cea mai mare miserie si desilusione. Trup'a cea de antai ajunse in capitala; aici in se omeni periau de fome si nu era nimeni care se le intinda o mana de ajutor si care se compatimesca sora loru. Press'a romana (pardonati dle redactoru, ca-ci relatedu numai cu vintele altor personae, si sciu prea bine ca dobrostra ati fostu celu de antai care ati semnalat intrarea in tierra a acestor nefericiti si ati aruncat asupra loru aten-

tiunea publicului), dieu press'a romana, care e chiamata a da concursulu seu ori unde se ivesce o cestiune de umanitate seu nationalitate, press'a romana care se interessa cu atata caldura de victimile resfatiate dela Ring, se parea ca de astadata facuse unu complotu in contra acestor omeni; ea nu mentiona nimicu de sora acestor nefericiti, cari pe langa aceea erau si Romani. Gubernulu dlui Brateanu remase asemenea nemiscatu si intr'o nota echivoca intreba pe legatiunea austriaca ce se faca cu acesti emigranti ajunsi la o stare atata de deplorabila, de ore ce, dicea gubernulu, densii nu au acte de emigrare. Bietii omeni aveau ce e dreptulu numai pasaporte si gubernului dlui Brateanu i veni bine se dica contelui Hoyos ca nu au acte de emigrare si prin urmare sunt supusii dlui. Conteles Hoyos se duse in persona la gara unde politia oprise pe acesta trista ceta si vedeliu ca omenii pierde fome si nimeni nu le da vreun ajutoru, imparti cate 3-4 franci la fiacare familie, se adresa apoi la gubernulu d. Brateanu cu rugarea se-i inapoiudie gratuitu cu drumulu de fieru pana la Verciorova. Gubernulu inse ori catu de durerosa era positiunea acestor omeni, asta cu care se declare dlui Hoyos ca nu-i poate transporta fara plata. Abia cu multa greutate i succese contelui Hoyos se induplice pe omenii dlui Brateanu a-i transporta cu plata jumatate. De unde voru fi platiti ei acesta suma, D-dieu scie, fiind ca gubernulu dlui Brateanu nu numai ca sa aratatu de totu ostilu, in catu nu le-a datu nici unu ajutoru se-si cumpe celu puçinu pane, dara nici transportulu inderatu nu a voit se-lu faca gratuitu. Chiaru si in casulu daca tax'a acesta o va fi avansatu legatiunea austriaca, ea va fi incassata de autoritatile unguresci totu de pe pielea acestor nefericiti.

Pana aici, dle redactoru, am relatatu catu se poate mai fidelu comunicarile ce am primitu. Nu voiescu de astadata se trag la respundere pe gubernulu dlui Brateanu pentru purtarea sa facia de emigratiunea romana. Aceasta este lucrul istoriei si am perfecta incredintare, ca cestiunea acesta va forma o pagina durerosa si negra in epoca de aur a dlui Brateanu.

Credu inse ca este datori'a unui gubernu, fia elu de ori-ce nationalitate, se puna man'a pe aceia cari speculedia cu emigratiunea si cu pamentul Dobrogei, cari prin falsele sperante ce facu tieranilor, i indupleca se-si parasesc locuintele si apoi disparu. dupace probabilu mai inainte au luatu arvuna dela densii, si in modulu acesta nenorocescu sute de familii romanesci.

Y.

Catastrofa dela Varsiavi'a

intemplata in 25 Decembre la un'a din bisericele mai mari ale capitalei polone, a fostu multu mai funesta in urmarile sale decat s'a sciutu in dio'a de antaiu; inse chiaru si pe candu scriemu acestea, la 8 dile dupa desastru, scirile venite sunt asia de confuse si in unele puncte contradicitorie, in catu abia poti alege adeverulu din scornituri exagerate. Un'a stă: desastrul dela biserica se prefacu in aceeasi ora in catastrofa sociale, cu colore politica.

Spre a intielege mai bine lucrul, se premittemu unele cifre. Varsiavi'a are in timpulu nostru 315 mii locuitori, din cari 185 mii sunt romano-catolici, prin urmare dupa nationalitate mai toti poloni, era greco-orient, adeca rusi abia sunt vreo 10 mii, si apoi alte secte merunte; era jidovi se afla in acea capitala 104 dicem: una suta si patru mii de jidovi. Din acestea cifre poate se judece ori-cine relatiunile dintre poloni si jidovi, fara a le mai comentă si noi.

De candu polonii isi perdura independentia loru politica si de candu muscalii au luatu mai multe mesuri brutali spre a surpa religiunea catolica, polonii cercetedia bisericele si tinu multu mai tare la religiunea loru decat inainte de aceea. Se intielege si de altumentrea, ca tocma in dio'a na-scerei Domnului o biserica care si de altumentrea trece de strictu nationale, trebuea se fia plina de poporu. Era catra finea liturgiei celei mari (missa cantata), pe candu o parte din poporulu inghesuitu stă se esa. In acele momente o comtessa lesinandu cadiu si prin aceea se produse ceva miscare si inbuldiela mai alesu de femei. Totu atunci se aude strigatulu in limb'a polona: Pali sie! adeca Arde. Dela catastrofa din Vien'a locuitorii din tote cetatile mai mari au devenit multu mai nervosi si spariosi ca mai inainte. Cuventulu "Arde" se repeti din sute de guri, si fara a vedé cineva focu, multimea care era mai aproape de portalu o ia la fuga, femeile imbrilate dupa mod'a nebuna de acuma, in rochii lungi si strimte, se impiedeca si cadu deavalm'a pe treptecele cele largi dela intrare, passagiulu se inchide, barbatii cei mai brutali ca se scape ei, trantesu orbesce totu ce le sta inainte, omenii se facu claiu preste gramada si dupa sciri posteriori, remanu 28 personé morte, 26 greu ranite, raniti mai usioru s'a dusu p'aci in colo.

Dara cine a strigatul "Pali sie"? Cele mai multe sciri telegrafice si epistolarie sustinu, ca acela fusese unu jidovu pungasiu, care folosindu-se de confusiunea escata prin lesinatur'a comtessei, a

voitu se smulga unu orologiu de auru dela unu polonu, dara prinsu fiinlu, pentru-ca se scape, a strigatu ca arde. Jidovii lesiesci adeca au acea maniera, ca de ex. candu se certa sau se batu, ei dau si totu ei striga nemtiesc: „Gewalt, Gewalt!“ era candu ii prindu la terguri ori in alte adunari cu man'a in busdunariulu cuiva, striga: Feuer ori Pali, pentru-ca omenii spariendu-se si cautandu unde arde, se scape iute p'intre multime. Atata se adeveresce, ca in acea ora politia si poporulu au prinsu patru pungasi, dintre cari se dice ca numai doi aru fi jidovi, si doi crestini.

Multimea inse inversiunata prin desastrulu dela biserica, spiritele iritate si preparate oresicum spre resbunare prin tote crudimile teribili exercitate asupra evreilor in o parte a Russiei si in Prussi'a, luu de adeveru ca unu jidovu a strigatu focu, ca acela este causatorulu catastrofei, si asia plebea infuriata inaintandu spre stradele locuite de jidovi, pe cati intempiu de inaintea sa, ii batea si trantea la pamentu, indata apoi se apucara toti din tote partile se sparga bolte si carciume, se nimicesc marfi si beuturi, mobiliari si totu ce le intră prin mani, intocma precum se intemplase la Chievu, la Odessa si pe airea. Devastatiunea tinu tota dio'a; politia pedestra si calare nici pe departe nu a fostu de ajunsu ca se apere averile si personele jidovilor, acestia inse dicu acuma, ca politia nici nu a voit se'i apere, dara s'a aparatu ce e dreptu, ei insii in mai multe casuri pe vietia pe morte, de aceea au si cadiutu din ambele parti unii morti, la 100 raniti. In Varsiavi'a in fortarétia este garnisóna muscalésca celu puçinu de 20 mii cu totulu; in acea di inse numai catu a fostu consimnata in casarme, ca se stea gata, pana ce va veni ordinu dela St. Petersburg catra gubernatoru si comandanti. Ordinulu a venit in alta di, dara coprinsulu lui a remasu secretu. In 26 s'ar fi parutu deocamdata, ca rescolda si devastatiunea va fi incetatu; s'a intemplatu inse tocma din contra, ca aceea se incinse din nou si dură pana in 29. Odata furi'a poporului deslantiata si nutrita de ur'a vechia hereditaria, ea asta la 104 mii evrei averi de multe milioane spre a le devasta si nimicí prin fera si focu. Dupa scirile cele mai prospete gubernulu centrale din St. Petersburg a intrat in mare prepusu, ca polonii se voru folosi de aceasta catastrofa spre a generalisa revolutiunea si dupa-ce voru nimicí pe jidovi, sau dintru odata, voru a nimicí si poterea muscalésca. Atata se constata, ca si crestini din alte patru orasie polone s'a aruncatua asupra jidovilor conlocutori si le-au ruinatu multe averi. A cunosce tota intinderea reului asia curendu, este aproape preste potintia, din cauza ca auctoritatile rusesci nu mai sufere a se telegrafă in afara si chiaru scisorile cu prepusu le deschidu; dara in fine, de si mai tardi, totu se va afla intregulu adeveru.

Romania.

Dupace anulu intregu aducemu din vecin'a Roman'a multime de sciri si afaceri, politice, parlamentarie, national-economice, literarie, e de lipsa si se cuvine ca se tragemu uneori atentiuenea lectorilor si la afaceri eclesiastice. S. Sinodu alu bisericei ortodoxe romane s'a deschisu conformu usului adoptatu, in Novemb're. Din siedintiele destulu de numerose reproducemu aici pe cea din 24 Nov. st. v. mai alesu cu respectu la o propunere archierescă, ce poate se interessedie si pe clerurile de dincóce.

Santulu Sinodu alu santei biserici autocefale ortodoxe romane.

Prescripte-verbali.

Siedint'a din 24 Novembre 1881.

Siedint'a se deschide la orele 2 p. m. subpresedint'a I. P. S. S. Mitropolitului Primatu.

Se face apelulu nominalu si respondu presenti 14, fiindu bolnavu 1, absenti 2.

Se da cetire prescriptului-verbalu alu siedintiei trecute, si se aproba.

Intre acestea vine si d. ministru de culte.

Se da citire urmatorei propunerii subsemnate de P. P. S. S. episcopi Josifu Ramnicu, Ghenadie Argesiu si de P. P. S. S. archierei Inocentie Ploiesteanu, Calistratu Barladeanu si Narcisu Botosieneanu.

Propunere.

Subsemnatii, avendu in vedere regulamentul St. Sinodu, pentru positiunea seminaristilor, care prin primele sale articole arata trebuinta si modulu impartirei toturor parochiilor si considerandu-

1. Ca aceasta dispositiune, de si au trecutu

optu ani de dile dela votarea acelu regulamentu, totusi pana in diaoa de astazi nu s'a pusu in aplicare;

2. Ca una din causele cari facu ca acestu regulamentu prin art. 4 de a se admite si unu alu doilea preotu la parochiile mai mici de doue sute familii, cu simpla conditiune, ca enoriasii se cera si se voiésca a intretinea unu alu doilea preotu, fara ca regulamentul se prevada garantii, pentru ca asemenea cereri se nu se faca arbitraru, sau pentru ca promisiunea enoriasilor de a intretine unu alu doilea preotu se fia garantata;

3. Ca numerulu de 200 familii pentru o parochie este prea micu, mai cu séma candu vedem ca la Bucovina, unde biserică dispune de unu fondu insemnatu, totusi o parochia coprinde pana la 2000 suflete, adeca aproape 400 familii;

4. Ca prin inmultirea pretilor nu se garantă macaru inlinirea esacta a trebuintelor religiose ale enoriasilor, ca ci inmultirea pretilor, avendu de neaparata consecintia reducerea salariilor lor, silesce pe preoti a'i cauta mijlocele existentei prin munc'a campului, transportulu etc., asia ca adesea se intempla, ca intr'o comună cu mai multi preoti, nu este nici unul present; pe candu din contra, fiindu unu singuru preotu, ar fi mai bine platiti si ar cauta numai datoriele sale pretiesci;

5. Ca una din causele deseloru permutari ale pretilor sau a inmultirei lor, este modulu cum se inplinesc vacantele de preotii. In fine: Avendu in vedere declaratiunea dlui ministru de culte ca gubernulu nu poate procede la regularea salariilor pretilor, inainte de a se regula de s. Sinodu impartirea parochiilor, — propunu ca art. 1—4 inclusivu, ale mentionatului regulamentu se se inlocuésca cu urmatorele:

Art. 1. O parochia nu va fi mai mica de catu 300 familii; era daca in coprinsulu unei astfelii de parochii ar fi mai multe biserici, tote se voru atasia la aceeasi parochia, avendu numai unu cleru, carele va face santele oficii pe rendu in tote acele biserici.

Se va forma si o parochia mai mica, candu unu catunu nu se poate atasia la o alta parochie, sau candu doue sau trei catune din cauza depar-tarei sau a altor motive de fortia maiora nu potu forma inpreuna o parochia.

Art. 2. Clerulu unei biserici se compune de unu preotu parochu si doi cantareti, era pe la comunele urbane unde va cere trebuinta si voru fi mijloce, se va adaoga inca unu diaconu si unu paraclis.

La casu de vacanta de preotu, enoriasii se voru addressa prin protooreulu respectiv cätra hierarchulu loru,*) cerendu inlinirea vacantei si are-tandu mijloale ce ofere comun'a sau enoria pentru asigurarea existentei preotului. Hierarchulu va regula se se cauta cuvenita publicare si va trimite ca preotu dintre seminaristii ce se voru presenta, pe celu mai meritosu.

Art. 3. La parochiele a caror uenire este mai mica de 300 familii, care inse au celu puçinu 200 familii, se va potea admite inca unu preotu ajutatoriu, inse numai candu enoriasii voru garantata prin acte legalizate de tribunalu, unu venit siguru si pentru totdeauna, suficientu pentru existenta preotului ajutatoriu.

Art. 4. I. I. P. P. S. S. Metropoliti si P. P. S. S. Episcopi eparchiotti voru presenta St. Sinodu, in terminu de 6 luni, o lista de parochiile cum voru fi regulate conformu articolelor de mai susu, care liste aprobandu-se de St. Sinodu, se voru pune in aplicare si voru servi de norma. Ori-ce modificare a acelor liste va trebui se fia aprobata de St. Sinodu, in urm'a raportului hierarchului respectivu, prin care se arata necessitatea acelei modificari.

+ Josifu Ramnicu, Ghenadie Argesiu, Narcisu Botosieneanu, Inocentiu M. Ploiesteanu, Calistratu Barladeanu.

P. S. episcopu de Romanu, luandu cuventul, dice ca nu intielege care poate fi scopul acestei propunerii; ca ci daca este vorba de impartirea parochiilor, St. Sinodu a regulat acesta cestiune inca de multu prin regulamentul respectivu; era daca este vorba pentru inbunatatirea positiunei pretilor, St. Sinodu asemenea a intervenit de multe-ori la gubernu, si dnii ministri au si datu ordini in acesta privinta, in urm'a carora s'a si facutu cate-ceva pentru preoti, prevediendu-se o suma ore-care, care inse din nenorocire primarii nu o dau preotului, sub cuventu ca veniturile comunale

*) Episcopu diecesanu, precum se dice dincóce de munti.

Not'a Obs

sunt secustrate, pe cindu pentru dloru si pentru preceptorii si notari, facu lefi de sute de lei. Pe de alta parte inse érasi nu potemu cere dela tieranului care este impovarat cu atatea dari, se mai dea si preotului mai multu din ceea ce da. Preotul celu bunu trebue se aiba totudeauna in vedere cuvintele mantuitorului: „cautati mai éntaiu imperatia lui Dumnedieu si dreptatea lui si tóte celelalte vi se voru adaoga.“ Apoi St. Sinodu nu trebue se piardia din vedere, ca preotii cei buni cu tóte greutatile, sciu a'si crea o existentia convenabila, si numai cei cu vitii se plangu si striga ca n'au cu ce trai. Este adeveratu, adaugă preasanta sa, ca sunt multi seminaristi cari, pana se se faca preoti, declară ca nu pretindu nimicu dela comuna, pe urma inse, fiindu constrinsi de saracie, cutreara comunele, ca se'si gasesc unu locu convenabilu.

P. S. Inocentie Ploiesteanu intempina, ca recunoscere in parte dreptatea celor observate de P. S. Episcopu de Romanu, inse prea santi'a sa este de parere, ca propunerea in cestiune se se studie de o comisiune aléa de St. Sinodu, pentru ca se se resolve odata cestiunea impartirei parochilor. Candu se dice, ca in urm'a ordinelor date de dnii ministri s'au inbunatatit o're-cum salariele preotilor, nu trebue se ne facem ilusiuni. Eu insumi am vedi budgetul unei comune, unde se trecu ca venituri ale bisericei tóte ce capata unu preotu pe la parastase, inmormentari si chiaru prin trasulu clopotelor, unde inse nu se vede nici unu banu trecut din partea comunei.

P. S. Episcopu de Ramnicu dice ca, de si a subsemnatu propunerea, este inse gata a o retrage, daca este sigur ca in viitoru se va tinea strictu regul'a de a nu se mai primi in seminarie elevi esterni, ca-ci in modulu acesta se va inpuçina numerulu preotilor.

I. P. S. Mitropolitu alu Moldovei dice, ca parochiele sunt dejá regulate, si prin urmare nu vede ce scopu mai pote avea propunerea. Daca se da unu alu II preotu la comun'a care are mai multe familii de una suta, acésta se face pe bas'a regulamentului Sf. Sinodu, pe bas'a cererei locuitorilor legalisate de primarie, ca i se asigura unu venit. Apoi I. P. S. Sa se unesc cu totulu cu cea-ce a disu P. S. Episcopu de Romanu in privint'a partiei morale a preotilor, ca preotul celu bunu se afla totudeauna in positiune o're-cum, buna, pe cindu celu vitiosu se afla totudeauna in lipsa; daca P. S. Episcopu alu Romanului a citatu cuvintele Mantuitorului din Evangelie care dice: cautati mai éntaiu imperatia lui Dumnedieu si dreptatea lui si tóte celelalte se voru adaoga voua, apoi Inaltu Prea Santia Sa va adaoga si cuvintele apostolului care dice pentru preotii cei buni, ca vrednicu este lucratorelu de plat'a sa; pentru ca este in a deveru de plansu decadenti'a moral a unor preoti, si I. P. S. Sa citédia unu casu.

P. S. Episcopulu de Argesiu dice, ca discutiunea ce s'a urmatu este in contra regulamentului, ca-ci propunerea trebue se se tramitia éntaiu la comisiune.

P. S. Valerianu cere a se trece la ordinea diley in urm'a esplciatiunilor date de I. P. S. Mitropolitu alu Moldovei si P. S. Episcopu de Romanu.

Punendu-se la votu propunerea P. S. Valerianu, se primeșce.

Apoi P. S. raportoru alu comisiunei insarcinata cu revederea si amendarea proiectului de lege elaboratu de St. Sinodu in privint'a seminarilor, continua cu citirea proiectului.

Se da citire art. 28 pana 41 inclusiv si se primeșce fara nici o modificare.

Se da citire articolului 42 si dupa o discutiune o're-care, St. Sinodu aproba urmatorele redactiune:

„Nu potu fi admisi in seminarii tinerii cari nu posedu tóte calitatile fisice, conform St. canone, si cari ar fi lipsiti cu totulu de talentulu cantarei.“

„Etatea care se cere pentru admisiune va fi intre 14 si 17 ani.“

Se da citire art. 43 si se aproba in tocmai, inse cu suprimarea cuvintelor dela finele articulului: „precum si de class'a anterioara acelei in care voiesce a intra“.

Se da citire art. 44 si dupa o discutiune o're-care se aproba in urmatorulu modu:

„Programulu sciintielor ce au a se preda in seminarii, atatu in cele de gradulu I catu si in cele de gradulu II, ilu va determina St. Sinodu in intielegere cu d. ministru cultelor si instrucțiunile publice, dupa necesitate.“

Se da citire art. 45 pana la 54 inclusive si se primeșce.

Apoi urmédia o discutiune in privint'a scutirei de armata a seminaristilor si in privint'a seminarilor private, si St. Sinodu aproba a se adaoga urmatorele articole:

Art. 54. „Elevii seminaristi, dupa absolvirea cursurilor, daca nu voru fi atinsu etatea de 26 ani pentru hirotonire, voru fi scutiti de armata pana atunci, si voru fi urmariti numai dupa atingerea acestei etati, daca n'ar voi a se hirotoni.

Art. 55. „Tinerii din seminarile intretinute din fonduri private, voru fi admisi la hirotonie, numai intru catu acele seminarii se voru conforma legei si regulamentelor seminarilor Statului si voru fi recunoscute de chirarchulu respectivu.

Orele fiindu inaintate, siedint'a se radica anuntandu-se cea viitora pentru a dou'a di.

† Presedinte, Mitropolitu Primatu Calinicu.

Secretariu, Inocentie M. Ploiesteanu.

— Impaciuirea gubernelor se facu prin declaratiunea simpla a ministrului Statescu inaintata prin Balaceanu ministrului Kálnoky. Mai multe diarie din Vien'a isi descoperira bucuria loru pentru delaturarea cunoscutului „incidentu“. Nu asia in Romani'a, unde spiritele sunt astadi si mai agitate decat au fostu ele pana acum. Cestiunea Dunarei este in gurile toturor. Deputatulu Nic. Jonescu a interpelatu din nou pe ministeriu, cerendu cu tota insistența comunicarea toturor actelor diplomatici relative la libertatea Dunarei. Acea interpellatiune se aduce in legatura strinsa si cu actele publicate fara timpu de catra fostul ministru plenipotente Calinachi Catargiu si mai de aproape cu not'a (memorialu) ce dedese densulu dlui Gladstone ministrului Angliei, catra care denuntia si acusa pe Austri'a, cu tractate si alte acte diplomatici in mana, aratandu ca gubernul ei nici-decum nu voiesce libertatea Dunarei, ci tota measurele sale ca de ani cincideci incóce tindu a face monopolu din navigatiunea Dunarei. La interpellatiunea Jonescu se alatură a dlui Cogalniceanu, alu carei simbure este, ca pentruce gubernul austro-ungurescu a oprit, asia numai ca din chiar-seninu, comerciul cu vite din Romani'a. Vede oricine, ca ambele acestea interpellatiuni apróba indirect si inca cu aplomba, cele doue reclamatiuni ridicate in discursulu de tronu dela 15/27 Nov., prin urmare ambii interpelanti, voru nu voru, dau acum dreptate ministrilor pentru acelele espressiuni. De altumentrea dn. Cogalniceanu este cunoscut de multu ca adversarii forte aprigu alu politicei austro-unguresci.

— In 17/29 Decembre a fostu dio'a nascerei reginei. In Romani'a se observau pana acum numai dilele onomastice (ale numelor). Astadata citim in „Monitoru“:

Joi, 17 Dec., Mai. Sa Regin'a, cu ocasiunea aniversarei nascerei Sale, a primitu felicitarile I. I. P. P. S. L. L. Mitropolitului Primatu si Mitropolitului Moldovei. Apoi L. S. a primitu consiliul de ministrii, in numele caruia dn. ministrul de interne 'ia adressatu urmatorele cuvinte:

Dómna,

Doisprediece ani sunt astadi, de candu in aceasta di Ti se esprimau urari de fericire.

In acesti doisprediece ani, Romani'a strabatù prin dorerose fase, prin pericolose incercari, si triumfatòria es. Jun'a naia se mantinu pe valurile infurante, strabatù neatinsa printre stanci, ca-ci Suveranii ei erau la cărma, natiunea era pe densa si pe catartulu ei drapelulu strabunilor.

Romani'a crescù in midiuloculu furtunelor; cu densa crescù respectulu si recunoscinti'a nostra, si astadi, candu ne cunoscemu, potemu dice: si iubirea nostra.

Doisprediece ani sunt astadi de candu, radiemata pe bratiulu prea iubitului nostru Rege, ai disu, ca femeiea din biblia: „Tiér'a Ta va fi tiér'a Mea!“

„Domnedieulu Teu va fi Domnedieulu Meu!“ si Mai. Ta Si-a tinutu cuventulu.

Ori-ce flóre transplantata, cata se sufere; deci ai suferit. Dara nici arsita'a sorelui, nici ghiati'a ernalor nu Te-au desanimat: fiacare noua incercare Te-a gasit mai tare. Plant'a s'a aclimatatu, a prinsu radecina in anim'a natiunei; profumulu, balsamulu ei benefacatoriu s'a respandit preste tiéra, care atatu s'a deprinsu, in catu i se pare ca totudeauna a avut'o.

In doisprediece ani Maiestatea Ta a devenit Mam'a tierei.

A luat mai éntaiu pe copii de mana; apoi pe seraci, pe urma pe ostasi si acum pe sateni si satenii binecuvantati voru fi.

Binecuvantata fi dara, Dómna!

Acésta este urarea ce scii se o citesci in tote privirile, se o audi din tote gurile.

Se traiesci Maiestate!

Se traiésca Regele!

Senatulu si Adunarea deputatilor, prin organul presidientilor, au exprimat asemenea felicitarile loru M. S. Reginei.

Corespondentie particularie ale „Observatoriului“.

Din cotta Ternavei-mari.

Prea St. dle Redactoru!

Cele publicate in Nr. 67 an. cur. alu pretiuitului DV. diariu, despre decursulu alegerei de deput. diet. in cerculu Sighisoarei, au facutu pe aici adanca imprejune si au destepatatu pe multi, cari erau dedati a privi in actulu alegerei unu felu de „claca“, care de regula se gata, daca nu si cu altu „bacsisius“ — celu puçinu cu unu „aldamasius“ bunu. Si-au venit omenii in ori, si de siguru mai toti aceia, cari au lucratus atatu de usiorelu cu votulu loru, au disu, mai tardu, intru sine de multe-ori „mea culpa“, ceea ce le serve spre onore si me indreptatiesce a spera, ca de alta-data voru fi mai precauti, mai seriosi si voru pune mai multu pondu pe celu mai scumpu dreptu cetatienscu si pe demnitatea loru personale. Mai toti, deci, cari au purcesu in contra concluselor conferen. din Sibiu, au vediutu, in urma, ca n'au lucratus bine si asta ne serve spre mangaiare.

Singuru santi'a sa pop'a din Saschizu, Georgiu S., vine, in Nr. 93 alu „Observat.“ din estu anu, a ne dovedi, ca santi'a sa — necum se simta vreo remuscare pentru neromanesc'a sa portare — din contra, sustine cu tota tari'a, ca santi'a sa a lucratus — bine; si inca, nu din asta ori ceea causa, ci — vedi Dómne — „din convingerea personale“ a santiei sale si „din interesulu eschisivu alu populatiunei“, care „ar fi avutu norocire cu solgabiraulu unguru, in cutare processu pentru pasiunatu de vite“. Lasu, ca intrég'a corespondentia a s sale n'ar merită se se mai amintescă; parte pentru ca ce este scrisu in ea in eligibiliu, constata numai si recunoscere exactitatea celor imparatesite in Nrulu 67 alu „Obs“, parte pentru ca in catu a scrisa de nu o intielege nimeni — omulu nu se poate ocupă de ea, si, in fine, fiindu-ca preste totu este scrisa in stilulu — cum este omulu — si contine espressiuni, de cari omulu numai de ceva educatiune nu se usedia nici in vieti'a privata, cu atatu mai puçinu are frunta a le trantit in facia publicului, care nu 'ia gresit nemicu.

Asia dara corespondentia s. sale n'ar mai merită amentire din nici-unu punctu-de vedere; mai alesu, ca publiculu mare n'are trebuinta de a i se dovedi, ca s. sa, cu de siguru marginitele sale cunoscintie, in materia de processe, in tota vieti'a sa, forte puçinu va fi potutu ajutá „populatiunei“ (pote in procese de divortiu se fia ajutat upe mai multi, inse de asta se graiesca numai acele persoane batute de Dnedieu, cari 'au simtitu ajutoriulu); asemenea nu are trebuinta nimeni de a i se dovedi, in catu este chiaru s. sa din Saschizu indreptatutu si chiamatu a'si bate pieptul si a eschiamá cu ostentatiune, ca „poporul roman este parasitul de toti altii si aperatul numai de preotime“! Stă si in voi'a altor moritori (si daca nu se potu laudá toti cu atatea merite mari nationale ca s. sa) a'si face parerea despre a deveratele merite ale preotimei, cari inse anevoia credu se le gasesc cineva in processulu din Saschizu, pentru pasiunea capelor, si cu atatu mai puçinu in „tocan'a“ mancata de unii popi in dio'a de postu, la „aldamasius“ de alegere, dupa pofta solgabiraului unguru, din convingerea personale a s. sale; in fine, nimeni in lume nu astăpta, ca se se reduca la a deverat a loru valore a celeste, ce s. sa din Saschizu le dice despre scump'a sa persoana si marile sale merite nationale, ca-ci in privint'a acesta — chiaru de aru fi acele pretinse merite, si inca si mai multe, tota de a deverate — si celu din urma progletu din „norodulu“ seu l'ar fi potutu si 'lu mai pote inca lumină, ca si in Saschizu dicu romanii ca, „laud'a de sine . . .“

Apoi blne; daca de tota cele insirate n'are nimeni nici-o trebuinta, de ce se mai sporescu atatea vorbe? Eca de ce. Vreú se'i spunu acelui invetiatu capu de popa, si toturor color "de o pànura" cu elu, ca de ce s'a datu publicitatii cele comunicate in Nrulu 67 „Observat.“

In lungulu processu, ce natiunea nostra ilu pôrta, pentru ajungerea drepturilor nationali, ce ii competu, am salutatu cu bucuria si in sperantia plina de incredere, totu pasiulu, ce natiunea l'a facutu prin reprezentantii sei, pentru ajungerea scopului dorit. Cu asemenea viau bucuria am salutatu si reprezentantia natiunei, intrunita, din cei mai de frunte fi ai sei, in conferinta a dela Sibiu si m'am bucurat din susfetu de un animele ei concluse, cari le-am considerat si le consideru ca „sant'a scripture“; ca-ci ele aretara, dupa credint'a si convictiunea mea, a deverat a vointia a natiunei. E bine, eu credu, ca sant'a legatura fréscă, ce léga pe toti fiul natiunei, — popa, nepopa, — de man'a loru comuna, le impune toturor datorintia morale: de a urmá, candu e vorba de natiune, voint'a espressa a acesteia, éra nu voint'a declaratilor inimici ai ei. Intr'atata mi se pare de firescu acestu lucru, in catu — fara a me tine datoriu ai esplică s. sale, ce este natiunea, cari sunt scoperile ei, cum isi manifesta ea voint'a si cari sunt datorintele fiului alu ei, facia de dens'a, nu esitediu a declará cu tota franchet'a, ca eu pe totu insulu, care cunoscundu voint'a natiunei, lucra inadinsu in contra ei, pretextandu alta „convingere“ (intielege interesu) personale, 'lu tîn de una reu fiului alu ei, de unu degradatoriu alu demnitatiei ei, de unu batjocoritoriu alu intereselor mamei

sale, de unu tradatoriu de natiune si de sine insusi, care merita desprestigiu fiacarui omu de omenia. Cu acésta mesura mesuru la toti, fia de ori-ce conditiune, cu atâtua mai virtosu la cei cari vedu in carte (că s. sa), si cari, prin urmare, au si mai multe si mai mari datorintie, decâtua cei neinvetiati, — si cu acésta mesura me rogu a mi se mesurá si mie, de cumva me voiu fi facutu sau me voiu face vinovatu de calcarea vointiei expresse si cunoscute a natiunei mele.

Standu lucrulu asia, eu am fostu de bun'a credintia, că precum in conferent'a din Sibiuu, — la care au cursu fiii natuinei din tóte ànghiurile patriei, fremantandu-se dio'a si nóptea, de siguru nu pentru-cá pop'a Georgiu si cei de o convingere „personale“ cu densulu se'si bata jocu de conclusele loru, — póté multi barbati (de si nu voru fi toti atàtu de meritati cá s. sa) isi voru fi innadusitu sincerele sale convictiuni personale si au conclusu, ce au conclusu, in una nimitate, — asia nici ceilalti fii ai natuinei, cari iau trimis pe ceia, si mai alesu cei „meritatii“ si cari declarasera a priori, că se tfnu obligati in conșciinția a observá acele concluse, precum o fece acésta si s. sa, nu voru simtí mare greutate: a urmá acele concluse in tocma, mai virtosu, că nu li se cerea nici-o „jertfa“, ci numai dovedirea in fapta, că tfnu, daca nu la alt'a, celu puçinu la — cuventulu seu propriu!

Dorerea si mirarea mea inse a fostu mare, candu am vediutu, ca chiaru preotimea nostra de pe aici, — care, dupa cum dice s. sa, „singura apera poporulu” (frumosa aperare!), — in marea sa majoritate a lucratu contra aceloru concluse unanime, a lucratu contra concluselor sale proprie, spargendu, (pentru interesu miserabile, fia locali ori personali, totu atata) fara nici-o remuscare de conscientia solidaritatea nationale (fara de care nici-unu poporu n'au castigatu nici-unu dreptu), infruntandu, fara crutiare, espress'a vointia a natuinei si facandu ilosoriu efectulu morale, ce acele concluse l'aru fi avutu fara indoiela, daca se practicau cu conscientia.

Eram deci datoriu natiunei: a aretă pe fiii, cari nu l'au urmatu espress'a ei vointia, ci si'au batutu iocu de ea, că se si'j cunóscă!

Deci, nu din invidia, precum presupune santi'a sa, (că-ci eu nici nu sciu ce ar poté omulu invidiá insa), ci din curata datorintia nationale s'au comunicatu cele publicate in Nr. 67 alu „Obs.“ S'au comunicatu fapte exacte, adeverate, de notorietate publica, cari s. sa insusi le scie prea bine si le recunóisce chiaru si in laudarós'a sa corespondentia; apoi totusi are fruntea a incarcá pe corespondentele cu injurie de ale s. sale? Acele injurie le respingu cu indignatiune asupr'a santitei barbe a s. sale, si'i declaru, daca n'o scie, că s. sa, prin portarea sa dela alegere, dupa parerea mea, a vatematu vointi'a natiunei, si-a calcatu chiaru caventulu seu si si-a degradatu demnitatea sa personale; că-ci pe candu insusi densulu se indetorse, că va urmá espress'a vointia a natiunei — care'lui nutresce cu prescura si cu sarindarie — sub pretextu de convingere „personale“ (audi acolo, pentru s. sa pop'a Georgiu dela Saschizu, fața de convingerea sa „personale“, vointi'a natiunei este „trénc'a flénc'a“) a amblatu (?) dupa affirmative processe de pascutu caprele, sau mai adeverat dupa — tocana de capra indi de postu la poft'a solgabirăului unguru! Cu asemenei merite inse abia credu că se va face — protopopu!

Correspondence

Sciri diverse

— (Spoliarea postei). Ceea ce in Transilvania nostra muntosa si coperita cu multe paduri, abia se intempla in cate 20-30 de ani odata, ca se fie atacata posta imperatresa, cum dice poporul, in Ungaria se intempla mai in tota luna cate-o data. In luna trecuta posta erasi fata spoliata la doue locuri, din colo de Temisiora si din colo de Esecu. In casuri de aceleai cineva camu de comunu cade impuscatu de banditi. In casulu din urma banditii au pusu manile pe o sumar preste 23 mii fl., ce e dreptu inse, ca pe acestia iau si prinse.

— (Pretorul furu). In aceleasi dile pretorului Toth Imre dela Cubinu in comit. Aradului fu aruncat in prinsore, pentru-că a defraudat 2539 fl. v. a. (Dupa „Hon“ din 28 Dec.) De altumentrea acestu exemplu nu e nicidcum celu de ântaiu si nici ya fi celu din urma.

— (In cine se te mai incredi?) Diariele din Clusiu publicara o crima din cele mai cumplite intemplata la orasim Aiudu in Transilvania. Unu neguiaitoriu ca agentu alu unei societati de asigurare pe vieta, unu medicu si unu apotecariu conspirasera intre sine, ca neguiaitoriu se primesca dela cei doi diavoli inpelitiat taxe de ascurari pe vieti a mai multoru persoane, pe sume mari de multe mii; se intielege apoi ca aceleate persoane erau alese si destinate la morde totu dintre cunoscutii loru. Daca se intempla ca vreuna se se bolnavescă, mediculu ii prescria medicina si apotecariul o facea cum sciá elu, adeca cu veninu tare. Doi omeni au omorit ei in modulu acesta, fara ca se se descopere crima si au incassat sumele de ascurantia. In casul alu treilea asasinii s'a deochiatu intr'unu modu misterios, pe care diarielor din Clusiu nu le place se'ludea pe facia. Se pare inse ca famili'a bolnavului neavandu incredere deplina in acelui medicu, chiamà si pe altulu, care cercetandu medicina cu ochi agari

descoperi veninulu. Toti trei criminalii fusera prinsi cadavrele celor doi morți desgropate și vizitate, otra-virea constatăta. Dacă cîtimu uneori — fără rar — despre omoruri de acestea maiestrite satanice din Paris, Londr'a etc. cetăți cu milioane de locuitori, ne miramur și nu prea; dară dintr'unu cuibuletiu cum este Aiudulu ungurescu se să crime că acestea, probătristulă adeveru, că în orașele mici se decopiedă crimele din capitalele mari, nu și virtutile.

— (Cantare de arme in biserici romanesci). Acésta s'a intemplatu in Tranni'a de căteva ori dela 1830 adeca de 52 ani incóce, dara totudeuna numai in epoce agitate, estraordinarie. Dilele acestea ne vení o scrisore cu scirea fórte intardiata, adeca tocma din Septembre, dela Covasn'a, de unde se spune, că bisericele romanesci gr. or. din acea comuna si din alt'a vecina au fostu calcate si visitate de cătra o patrola de gendarmi condusi de pretorulu Hollaky. Nu se pote că protopopulu respectivu se nu fia raportat acelu casu la mitropoli'a din Sibiu. Sau că'i e frica de secui? Ar fi prea mare batjocura. Acelasiu corespondente ne reflecta la diariulu secuiescu „Nemere“ din Sepsi Szt. György, unde la Nr. 83 pe pag. 2 stă, că parochulu Alexe Neagovits a numeratu fl. v. a. 15 (cincisprediecee) la colect'a ce se face pentru monumentulu lui Gábor Áron, unulu dintre belitorii de pie romanesci din a. 1848/9.

Din causa ss. serbatori Nr. 104 va est
luni in 28 Dec. st. v.

Cursulu bursei din Vien'a si Pest'a

in 3 Januariu st. n

	Vien'a	Pest'a
Rent'a de auru unguresca	119.20	119.10
I emisiune de oblig. de statu dela drumulu de feru orientalu ung.	91.30	91.25
II emisiune de oblig. de statu dela drumulu de feru orient. ung.	109.75	109.80
Oblig. de statu dela 1876 de ale drumului de feru orient. ung.	97.—	96.75
Inprumutulu drumurilor de feru ung.	134.25	133.75
Obligatiuni ung. de rescumperarea pamantului	99.50	99.25
Obligatiuni ung. cu clausul'a de sortire	99.—	98.50
Obligatiuni urbariale temesiane	98.75	98.75
Obligatiuni urb. temesiane cu clausul'a de sortire	98.—	97.75
Obligatiuni urbariale transilvane	100.—	99.75
Obligatiuni urbariale croato-slavone	99.50	—.
Obligatiuni ung. de rescumpararea diecimei de vinu	97.30	97.75
Datorie de statu austriaca in chartie	77.25	77.15
Datoria de statu in argintu	78.30	78.—
Rent'a de auru austriaca	93.90	94.—
Sorti de statu dela 1860	132.—	132.—
Actiuni de banca anstro-ung.	842.—	844.—
Actiuni de banca de credita ung.	344.—	345.—
Actiuni de creditu aust.	348.40	348.50
Serisuri fonciari ale institutului „Albin'a" dela Sibiu	—.—	99.20
Galbini imper.	5.60	5.59
Napoleondorulu	9.42 $\frac{1}{2}$	9.41
100 marce nemtiesci	58.25	58.10

Anunciu.

Subscrisulu incependum din 4 Decembrie 1881 c. n.
am deschisul Cancelaria de advocatu in Alb'a-Jul'i
strad'a Vintilului infer. Nr. 30.

Michailu Cirlea, advocatu.

(66)

Vienna.

Auditi, vedeti si ve mirati!

Curatel'a massei de concursu a **fabricei anglo-britanice de argintu** bancrotate, vinde tóte marfile in pretiuri multu mai scadiute de cătu au fostu pretiuite, pe langa trimiterea sau receperea prin posta a valorei de **7 fl. 50 cr.** pentru care se dà căte unu servitii de mesa forte solidu din argintu anglo-britanicu prea finu, care inainte costase **35 fl.**, si fiacare cumparatoriu primesce garantia in scrisu, că obiectele au se remana albe 10 ani.

- 6 cutite de masa cu lamina de otielu.
- 6 furculitie de argintu anglo-britanicu curatu dintru o bucată.
- 6 linguri massive de mancatu din argintu anglo-britanicu.
- 6 linguri fine de cafea totu de argintu anglo-britanicu.
- 1 lingura massiva de argintu anglo-britanicu de scosu supa (gavanu de supa).
- 1 lingura massiva de argintu anglo-britanicu pentru lapte.
- 6 pitiore frumose de argintu anglo-britanicu pentru cutite.
- 6 tave angl. pentru dessertru.
- 1 cuteia frumosa de piperiu sau de zacharu.
- 1 tassa fina de presentatu.
- 6 pacharu pentru oua.
- 6 linguri fine de argintu anglo-britanicu pentru oua.
- 4 tave prea frumose de zacharu.
- 1 sita prea fina pentru ceiui (thèe).
- 2 candelabre de mesa in salonu.

$\angle$ can

64 piese.
Spre o documente că anunțul meu

Nu este vreo charlatania

me obligu prin acésta in publicu, că daca marfa nu convene, am se o iau inapoi fără nici-o dificultate. Deci ori-care vrea se aiba pe banii sei marfa buna, éra nu lapedatura, se se adressedie pre cătu timpu mai este din acea marfa la (64) 1-6.

J. H. Rabinovitz in Vien'a

Depositoriu generale alu fabricii anglo-britanice de argintu II Schiffamtsgasse 20 a.